

Chàng già

Tên: Nguyễn Nhung

Tháng: 26 Tháng 5 Năm: 2010 08:28

lâu ra sao, riêng người nghèo không thể chờ đợi, con cháu không quá lấy ai

nâng giá lúc tuổi già mà ham sống. Ông sống ngoài, đức độ đi u kiển t,

nom còn phong độ. Đúng là "người tốt vì a, luá tốt vì phân", ba tôi cũng

chỉ mới sáu mươi mà mắt mũi nom đã hom hem lắm rồi.

Cả nhà bên tôi nôn nao chờ, ai cũng ăn mặc nhàn ngày hội. Tôi đứng giữa trong

chiếc áo lụa màu hoàng yến, mái tóc mây đen nhánh thướt tha vai thon, mắt chút

son phấn cũng làm tôi rực rỡ hơn lên. Tôi biết ông thích như thế, khi muốn tìm

mắt người con gái Việt Nam thuở này Á Đông.

Khi chuyến bay cuối ông sắp đáp xuống phi trường Tân Sơn Nhất, tự nhiên tôi hỏi

hỏi quá. Nào có gì đâu mà sao, nhưng tôi nghĩ mình sao có những cảm xúc quê mùa,

lưu giữ những khoảnh khắc ông, mắt người Việt sống. Mẹ đã lâu, chỉ còn phong cách

khác xa với quê nhà. Cả nhà Mai và tôi đón ông, ai cũng ríu rít, tôi khép

Chàng già

Tên: Nguyễn Nhung

Tháng: 26 Tháng 5 Năm: 2010 08:28

nếp đường sau chửi. Sau cái ôm hôn và xiết tay trong gia đình,

Mai thấy ông tôi trở về mệt mỏi. Thấy tôi cười, ông nghiêng đầu chào, nhìn tôi, tôi,

đôi mắt kính vàng lấp lánh, ông ôm vai tôi, vỗ nhè nhẹ, không có vẻ xuồng xã mà

trên thân tình, như đã quen nhau từ kiếp trước.

Cái nhà tíu tít đầy những chiếc va ly những túi, những thùng giấy đầy quà ông mua

về làm quà cho thân nhân, trong đó là những chiếc quần " bò " chính gốc dân chăn

bò miền Texas, áo sơ-mi, váy dài váy ngắn đủ kiểu, (sau này tôi mới biết toàn

những quần áo cũ ông thu gom về để tặng các con), tất cả đều toát ra mùi thơm

đặc biệt, cũng như ông cũng thế. Những ngày sau đó là ngày vui của gia đình Mai,

tôi là người ngoài được mời tham dự. Những bữa ăn linh đình trong các nhà hàng

ở Sài Gòn, những chuyến du ngoạn Đà Lạt, Vũng Tàu, Nha Trang, lần đầu tiên

trong đời, tôi được đi xa thoải mái với những chuyến nghỉ dưỡng dành cho thành phố

Chàng già

Tên: Nguyễn Nhung

Tháng: 26 Tháng 5 Năm: 2010 08:28

giàu có. Mọi người tranh nhau vây lấy ông, bao nhiêu câu hỏi tíu tít về cuộc

sống ngoài, những con mắt thêm thu hút nhìn số tiền ông toát ra từ

quần da hàng hào, bộ quần áo mặc trên người cho đôi giày đi dõng dạc, cái

gì cũng lịch sự, thảnh thơi, sạch sẽ.

Sau những lúc bận rộn với gia đình, ông dành thì giờ gặp tôi, khi thì có Mai,

lúc không, ai cũng phải ngạc nhiên vì lý do ông về thăm quê nhà lần này là để tìm

người "nâng khăn rửa áo" cho Mai, gần như ai cũng xem tôi

là một thành viên trong gia đình, tuy vậy nhưng mọi người đâu đó vẫn ganh tỵ khi thấy

ông được biệt chú ý đến tôi. Tôi vẫn xưng hô chú cháu, cho đến khi ông gặp

thông tin về đích cuộc chạy đua, rồi xưng anh với tôi thì vẫn đã thốt ra có

vấn đề nghiêm trọng.

Hai mươi hai tuổi, đã đôi lần hôn hò với bạn trai đang trang lứa, tôi có hôn xao

Chàng già

Tác Giả: Nguyễn Nhung

Thứ Tư: 26 Tháng 5 Năm 2010 08:28

suy nghĩ đến hình ảnh người đàn ông cuống cuồng đi mình, nhúng chàm a hử nghĩ đến chuyện lý chớ ng, vì đám trẻ chúng tôi bây giờ, sau bao khó khăn cuống cuồng sống, chúng tôi không quá ngây thơ để họ p t p v làm v m t anh chàng v i v i n nh hai qu tim vàng, m t lu n c l nh. Đ t ng t quá, dù tôi biết thế nào cũng có chuyện đó,

nhúng ông và tôi gặp nhau v n v n ch m i hai tu n, th t đ c dăm lá, ông nói

bên kia khá b n cho nhúng ch ng trình l n, b i v y không có th i gian đ tìm

hi u lâu h n. Ông k chuy n n c M , m t th gi i v n minh, con ng i đ c th a

h ng t t c nh ng u đ i cu v t ch t, đ i u y thì tôi th c s m c. Ông có

ba ng i con, hai trai m t gái nhúng đã t l p, lũ nh nh h ng n n giáo đ c

cu M không thích làm phi n cha m , mà cha m cũng không có quy n làm phi n con cái. Nay v ông đã ra ng i thiên c , ông hoàn toàn đ c l p, n u l y ông tôi s

không b ai qu y r y c .

H i h p nh t là hôm ông ng ý đ n ch i nhà cho bi t, và đ g p b m tôi v v c

mu n c i tôi làm v . Ông đã đánh tan m c c m con gái nhà nghèo trong m t ng

h m đ a s là dân lao đ ng, thôi thì v i vóc, n c hoa, ph n sáp cho m tôi và

Chương 1

Tên: Nguyễn Nhung

Tháng: 26 Tháng 5 Năm: 2010 08:28

Mẹ và chị em gái, quần áo đẹp, kẹo chocolate cho thằng em trai, rồi thu

hỏi, rồi u "xin" cho ba tôi. Mẹ nhìn đăm đăm tôi nhìn quà nhìn cặp con mắt,

cả nhà không ai dám dùng, chỉ để dành ngắm cho sự ngượng.

Khó nhất là vấn đề xưng hô, ông sêm sêm tu tôi, gọi bằng tu tôi ba, gọi bằng gì

cho phải. Cuối cùng thì ba mẹ tôi gọi ông bằng "anh", còn ông xưng kính dùng hai

chữ "ông bà". Thế là nhìn nhất, ai muốn hiểu sao cũng được, "anh" cũng có nghĩa là

bên đứng trang lứa, mà cũng có nghĩa thân mật hơn là con cháu trong nhà. Mẹ

ngồi ở đâu hoàn hảo như trúng số, riêng tôi vấn đề gọi tên cha dám gọi ông bằng

anh, chỉ nói trống không.

Ba tôi nghĩ hẳn khoản cho sự chênh lệch tu tôi tác, nhưng vấn đề xa đăm nay, ông

là người "ba phải" ai nói sao cũng được, ai bằng sao cũng gọi, vì con là trên hết.

Mẹ con cũng nhìn nhau đi coi tu tôi, nhưng thì buổi này có tu tôi nào ngon lành bằng

Chàng già

Tác Giả: Nguyễn Nhung

Thứ Tư: 26 Tháng 5 Năm 2010 08:28

viên nh đ c l y ch xa, Đài Loan, Đ i Hàn, Nh t B n, H ng Kông què chân c t

tay v n còn có giá, hu ng gì m t Vi t Ki u t M v th m nh n c hoa thì trách

nào con gái không b nhào vào l y ch xa. Cái câu ca dao:

"Có con mà g ch ng g n,

Có bát canh c n nó cũng đem cho..."

Câu ca dao y xa r i, bây gi ng i ta đ i l i cho h p th i:

"Có con mà g ch ng xa,

Lâu lâu l i có đô la g i v ."

M con bàn b c m t m y ngày, kho n tu i tác đ c thông qua khi quan ni m tình

yêu làm gì có biên gi i, đám tr bây gi v n minh ti n b có quan ni m c i m

h n, "th nh t mu i tiêu, th nhì Vi t Ki u...", ng i l n thì tính toán, " nh t

vàng, nhì đô, th ba là nhà c a". Tính chán thì c nhà đi đ n quy t đ nh nh là

Chàng già

Tên: Nguyễn Nhung

Tháng: 26 Tháng 5 Năm: 2010 08:28

tôi có dịp đi họp tác nghiệp ngoài, vợ a có tiền giúp đỡ gia đình, tôi đi làm về

một người giàu có. Cho là tôi hy sinh cho cha mẹ đất nước, huống gì ông cũng

trời có "mặt" một người ăn học, ví như nàng Kiều phải bán mình chuộc cha, đây ch

là một cách nói, cho tôi thấy cũng ham lắm, hy sinh vì tiền có vinh gì mà

khoe.

Đám cưới đất nước chực gập rút vào tuấn lệ th ba ông Việt Nam, như một đám

cưới chý tang. Ba mẹ tôi không mĩ bao nhiêu người, dù ông bố không đáng gì

cái kho ăn uống đó. Còn gì đám hàng nhà tôi, thấy có tiền thì h bỏ đ

ngay, nhưng cả vợ a ăn vợ a móc méo, mai mi cái c c ch tu i tác cu đôi tr . M

tôi thì cho rằng con người đâu thì gì đó, quý họ chàng rồi biết lo, tôi có ph

nh . Tôi cưới thì m trong bóng mà không nói ra, sáu mươi ch còn bé bóng gì

không biết lo, có cu ăn cu đ như th đâu phải người kh kh o.

Chàng già

Tên: Nguyễn Nhung

Tháng: 26 Tháng 5 Năm: 2010 08:28

Tôi trở thành đàn bà sau những ngày trắng mắt những ngày trong mắt khách sạn hàng

trung ở Vũng Tàu, ông nói chuyện phiếm kiêu mồm lo cho tôi ở lại. Ông đúng là

người đàn ông biết lo xa, lấy ông rồi tôi mới biết ông tiêu pha khác thường,

nhưng không vì một mục đích nào đó phiếm tiêu. Chuyện ái ân quá mức, chưa đến

thậm chí tôi có đến cái ngày ngủ trong những ngày trắng mắt, những ngày cần

những viên thuốc trong tủ thuốc. Cũng vậy những chuyện đôi đũa lệch

khi đôi khi tôi nhìn ông như bố của chú, tuy vậy lúc ngủ trong xe du lịch

đi miền, trong những căn hàng sang trọng có những người khác, tôi cũng thấy đi lên

hàng, tôi mãi trong lòng, chỉ đôi khi dờ trên những người, nhìn bên "trao thanh

gái lệch" dung dăng dung dờ với nhau, tôi lại thấy tiếng tiếng cái tuốt thanh

xuân của mình. Phần ông lại hay cho tôi những lời khuyên, đôi khi tôi có cảm

thấy mình "vô" phận mà ông cứ vẫn...

Chàng già

Tên: Nguyễn Nhung

Thư: 26 Tháng 5 Năm 2010 08:28

Giấy tờ đã làm xong, trước khi về nhà ông đã nhờ luật sư chuyển bố mẹ tôi về quê

đều, có lẽ nếu không lấy tôi ông cũng lấy một người nào đó, ông chu đáo thật,

nhưng tính toán cũng khá ghê. Đưa con gái về ra đi như tôi nhìn ông bằng đôi

mắt kính, tất cả ông là sự trang trọng và sạch sẽ, tôi chưa bao giờ thấy có

một thứ tình yêu sạch sẽ, thậm chí đến tận bây giờ.

Trước khi ông ra đi, buổi tối ngồi gần bên ông, tôi chưa thấy mình có được cái

buồn cho sự chia ly cuộc tình nghĩa vợ chồng, bên tai thấy tiếng nhạc ông dồn dập

dành cho người đi. Ông mua cho tôi một chiếc xe "hàng cũ" để đi học Anh

văn, ông bỏ đi xe mới không tiếc vì để bố mẹ biết lòng ông dè dặt. Cũng đúng thôi,

Sài Gòn thời buổi này như ông, đa số không công ăn việc làm, người đi làm thì

cũng dễ sinh được tiền vì đời, chỉ có cán bộ nhà nước là no, hoặc những nhà có

nguồn tiền từ đô la thì ngoài là thôi.

Chàng già

Tên: Nguyễn Nhung

Tháng 5 năm 2010 08:28

Nhà tôi nghèo, ba tôi là một nhân viên tuồng phái trong một trường Tiểu học, không

không đủ một bữa ăn cho cả gia đình. Mẹ tôi may hàng gia công kiếm tiền, nhưng

chồng em tôi đã á nào cũng ngỗ ngược xuôi ngược mà vẫn chưa ăn. Ông cho tôi tháng

hai trăm, vừa đóng tiền học và giúp đỡ gia đình, tôi có mua đưa đòi cũng chẳng

được. Gia đình Mai có niềm vui theo dõi tôi, ba mẹ tôi cũng biết con gái "ván đá

đóng thuyền" nên cũng hết sức gìn giữ, thỉnh thoảng em trai có bạn bè đến đón chơi

học, chẳng biết ông anh rồi đến dò ra sao mà nó cũng nhũn nhủn "lên lớp" với

tôi khi thấy tôi vui vẻ bên bè bạn. Tôi còn trẻ, tôi cứ ru ngủ mình với

cái violin như huy hoàng một ngày theo chồng sang bên kia, nhưng vẫn không thể

quên được đám bạn trẻ vui nhộn đang trang lứa. Tôi nhớ con chim sơn ca bị giam

hãm trong cái lồng vàng son với chốt, không còn niềm vui cất tiếng hót líu lo để

làm đẹp cuộc đời.

Chàng già

Tên: Nguyễn Nhung

Tháng: 26 Tháng 5 Năm: 2010 08:28

Lời hỏi cũng đến ngày đi, bạn bè ai cũng bỏ tôi trúng số để đi. Bạn và tôi

mình và tôi. Anh vẫn ít đi, tôi xách va ly sang Mỹ, không ai quen biết tôi

hàng, lúc gặp ông bạn phi trường, tôi khóc như mưa, khóc như Chiêu Quân công Tử.

Chàng ông ngạc nhiên đến nỗi khi tôi nói thân vì nhà ông, nhìn cảnh địa

đón chờ tôi có hai người, thêm bạn tôi xách vali mùa Đông xuân, tôi nói

nhà cái đồng đội của gia đình, bạn bè quê hương, vì thế mà không làm sao cảm

được cảm ơn.

Ông xin nghỉ hai tuần "vacation" để đi nhà vui và với cô và tôi. Thời thì ngày

quán quýt, đêm nâng niu, hai người nhốt kín nhau trong căn nhà đóng kín cửa,

xung quanh toàn hàng xóm Mỹ. Tôi bắt gặp vì chuyến bay xuyên lục địa, tôi nghe

li bì, mặt ông buồn và vò sao cũng để đi. Chàng già tôi ra thấy cái gì cũng nói,

cũng nói, cũng vẫn minh, cái xe hơi nào đi với tôi cũng êm ái hết, tôi cảm ơn

Chương 1

Tên: Nguyễn Nhung

Tháng: 26 Tháng 5 Năm: 2010 08:28

lên vì ánh đèn to sáng trong nhà chực trỗi, ánh đèn xe cộ chớp chớp

dài nhò nhò thiên thai.

Khi ông phôi đi làm tôi mới biết buồn. Cũng không ông làm gì lạ lẫm trong xã hội,

hoá ra ông chỉ là nhân viên cho một hãng Bưu Điện, hèn gì ai ông cũng quen. Còn

lời mới mình trong căn nhà vắng lặng, tôi rụt rè không dám đứng nhìn một chút,

chỉ sợ hãi hàng đống.

Trước hôm Lễ Giáng Sinh, lũ con ông về thăm bố, nhân tiện ghé mắt tôi một phát.

Đã lâu rồi còn hơn cả tuổi tôi, giờ ngó mặt bố ngày trẻ tuổi trong nhà ngẫm hình,

nghe nói đang là kế hoạch cho một công ty đầu tư, hai đứa anh đang học đi học.

Tôi là cái đích cho sáu con mắt y dán vào, chúng thấy tôi ngó ngó cái vụng

nhép, rụt rè, tôi chân ướt chân ráo chỉ có ngày tôi sợ cho chúng biết tay. Cũng

vụng thôi, nghe chúng nói chuyện với nhau bỗng tiếng Anh, tôi ngó như "vụng nghe

Chàng già

Tên: Nguyễn Nhung

Tháng: 26 Tháng 5 Năm: 2010 08:28

sớm", chàng hỏi u gì, thằng con lớn còn nói đợc tiếng Việt, thây tôi buồn hỏi

tôi có mua đi "shopping", tôi thây ông cau mày khó chịu. Khi biết tôi suốt ngày

đóng cửa ở trong nhà, sớm cõ "ma sớm ng lớn ma chết", chúng nó cùng rú lên " Oh, my

God! ", nhõ phát hiõn tôi mõi bõnh tâm thõn, li nhìn "Daddy" với mõi tõi trách

móc.

Buồn cõõ õ nhõ t là lúc còn ở Việt Nam, ông viết thõ võ bõ t tôi phõ õ chăm lo việc

hõ c, nhõ c nhõ thõ ng em chõ chõ đõ n trõ õ ng. Tõ lúc sang đây, tôi không nghe ông

đõ đõ ng gì đõ n sớm hõ c, chuyõn tõp lái xe ông cũng li đi, chõ buá, sớm sớm a, tiõ c

tùng đã có ông kè kè bên cõ nh. Ông nói nõõ c Mõ không đõõ c giõ tiõ n mõi t trong

túi, cho nên tôi chõ có vài chõ c đõ dành tõ lúc rõ õ Việt Nam sang đây, đi chõ

hay đi "mall", ông dùng "credit card" đõ trõ, mua n cõ t xén chút đõ nh tiõ n chõ

gõ õ võ nhà cũng khó, mà mõ miõ ng hõ õ ông chuyõn gõ õ tiõ n võ gia đình tôi cũng

Chàng già

Tên: Nguyễn Nhung

Tháng: 26 Tháng 5 Năm: 2010 08:28

ngồi, còn ông thì không nghe nhấc gì đến ba mẹ tôi bên này a.

Có một chuyện tôi khó quên đó là, về a buồn cười mà cũng tội thân, đây là cái hôm

ông đến tôi đi "shopping" mua mấy món cần dùng, tình cờ gặp gia đình một người

quen. Bà kia thấy ông đi với tôi chĩa gì đã khen lên là con gái xinh quá, học

hành tội đâu, cậu con trai đi theo mẹ cười nói la mày lết liếc tôi hoài. Xì này

các cậu tìm về hỏi khó, cho nên cha mẹ tôi thấy đám nào hay hay liền dòm ngó cho

lũ con trai về. Hôm nay ông ngạc nhiên quá, đến đó quên không gì thì tôi là gì

của ông, về vàng đến tôi về, tôi đây không còn hàng đến cô về đi đâu nữa.

Biết tôi buồn cười ông cũng hiểu, nhưng buồn tính ích kỷ của đàn ông về thì ng,

tôi chỉ là con bú bê, để mình ông ngắm vuốt, nâng niu, rồi liền đem về vào

kính.

Cái nhìn ông thất vọng thì tôi là nhìn thấy con nhìn ông ngắm ngắm đây tôi lái xe. Tôi

Chàng già

Tên: Nguyễn Nhung

Tháng: 26 Tháng 5 Năm: 2010 08:28

thích mê lên cây chuối, nhưng chuối gì ông đã quýt thơm lên, thì ông con mình banh miệng

nhìn cha như con quái vật, rồi nhún vai bỏ đi. Tôi thấy nó không đến nhà, nhưng

nhưng lúc ông xuống nhà, nó vẫn gọi phân thăm tôi, nói chuyện chuyện đời, cả hai

đều cười rúc rích. Có lúc tôi đã từng ao ước, giá ông đem tiền mà đi đi về về cái

thân xác trung, căng thấy như a sống cây có phải tôi hạnh phúc biết bao nhiêu.

Càng gần đời, càng ghen tuông, càng mất mặt ông tôi càng mau già đi mất cách

thậm chí, không chịu ông đi về về. Ông đã dùng tiền để lột trần thân thể tôi,

thì tôi cũng như thối gian làm tách bóc cái già nua, lão hoá trên từng phân

vuông da thịt ông. Nhưng món tôi thích ăn và ăn mất cách ngon lành thì ông không

"xúc" đi về về, phần ông sống trăm thì "bà đẻ" có trong thức phẩm, muối, mỡ,

điều gì nào ông cũng kiêng, ăn uống kiêng khem như mất nhà quý phái. Bị máy

đã đến lúc rồi, có tu bố thì cũng ích chớ, chớ sao bằng cái bắp thịt củn

Chàng già

Tác Giả: Nguyễn Nhung

Thứ Tư, 26 Tháng 5 Năm 2010 08:28

cuốn, cái dáng đi vững chãi cuốn thủng con trời đánh kia.

Đêm nào ông cũng trợn trợn khó ngủ, mà hàng ngày lại ngày o o như lò rèn kéo búa, búa

phần hô hấp cũng lung cụng mắt rời. Lúc lúc bắt chợt thấy gì đó, ngấm nghĩa khuôn

mặt ông nhăn nhó như nét buồn phiến, lòng tôi nào nỡ đành phát khóc. Chả a k

như lúc ông cụng gung đi đứng hùng dũng như mặt thanh niên ba mươi tuổi, mặt

người già cứ làm cho mình trợn, trông vừa buồn cười lại vừa lạ bực. Thành thử ông

vào mùa hè, ông cũng đành tôi đi tắm biển, đành dáng vẻ chi chít áo sẫm mi chim cò.

Vùng này bãi biển chỉ toàn M, M trắng và M đen, có thấy thì hàng cũng cho là b

con dến nhau đi nghé mát, bao nhiêu con mắt cứ dán chặt vào thân hình mảnh mai,

hấp dến cả tôi mà chiêm ngườ ng...

Ngày dài rồi lại đêm thâu, tôi sống quố nh quố trong căn nhà vững lung, các th

cây lá rậm rạp quanh nhà càng làm tôi sớn nể da gà, mặt nức M trên phim nh

Chàng già

Tác Giả: Nguyễn Nhung

Thứ Tư: 26 Tháng 5 Năm 2010 08:28

đẹp nhất tranh vẽ, bây giờ buổi chán đến tận thái công lòng. Nhưng lúc ông đi làm,

tôi thì thẩn ra sân chăm sóc mấy chậu kiếng, trồng mấy liếp rau cho qua đi thì

gian trồng trái. Nhà bên công nh có hai ông bà M già hay ra sân ngắm sồi in ng,

khi thấy tôi họ thò tay nói "Hello" công in thân thiện nhưng chúng nói năng gì, chúng họ

lòng khi thấy tôi còn trẻ mà công quanh quẩn vào ra trên khoảnh sân ấy.

Mãi một hôm, tôi đánh bóng bóng ven bờ rào nhìn ông bà hàng xóm, bà già nhìn tôi

công in móm mém, công mấy xanh biếc hiên hủu. Bà họ tôi có phải nhà công có hai bóng

con. Trẻ in in là trẻ, trẻ đang nông chán hoà mà bóng trẻ xóm in, tôi trồng ngay

ngồi in mấy cho hai dòng nông công tuôn nh má, bà hàng xóm " sorry " rồi rít,

chúng bà trẻ ng mấy tôi đã chết, nhà công còn mấy hai bóng con.

Thế này thì làm sao tôi chịu in, có in tôi phải nh thúng con ông ấy giúp tôi

ra khỏi căn nhà này càng sớm càng tốt. Chả bao giờ tôi cảm ơn ông đến thì ,

Chàng già

Tên: Nguyễn Nhung

Tháng: 26 Tháng 5 Năm: 2010 08:28

Ông có quy định gì mà cảm giác, huống hồ tôi tự mình cứ theo cái già của tôi con

ngồi ông. Nếu cứ cho rằng ông có một vài điều tâm hồn, thì ông hẳn nhiên không

có. Ông đã mua tự mình tôi bằng tiền, mà tôi đã đi khắp nơi bằng tiền của mình mang

lời hạnh phúc, huống gì đến ông bằng ra đâu có xứng đáng với những gì tôi

phải trả: tự mình, trình tiền và hạnh phúc của tôi xuân.

Chàng nào vậy cũng ra đi

□ *Ta đây gửi u có, bác như u lí lẽ*

□ *Chàng nào vậy cũng muốn khoe*

□ *Kính, chẳng hăng, đi lòn bà con ..*

□ *Anh đi tìm vậy ...héo hon*

□ *Bà đi tìm không đi c m i lòn vậy quê*

Chàng già

Tác Giả: Nguyễn Nhung

Thứ Tư, 26 Tháng 5 Năm 2010 08:28

□ “Vít kĩ u” □ b n không chê

□ “Vít kĩ u” nào cũng nhìn phê th y bà ..

□ Già chát mà có đồ la

□ Thì cũng có gái n n nà đ p xinh

□ Ch u li n li c m t đ a tình

□ Tha h l a ch n đ mình p ôm

□ Nhi u ng i bên M lom khom

□ Mãn đ i ch a ch c ai dòm m t mo

□ Em đã ch u b c xu ng đò T c là ..ch p nh n r i ro s ph n